

พิ จิ ต ร

พิ จิ ต ร เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย ชื่อเมืองมีความหมายว่า “เมืองงาม” มีที่ตั้งอยู่ระหว่างจังหวัดนครสวรรค์กับจังหวัดพิษณุโลก ตัวเมืองอยู่ริมฝั่งแม่น้ำน่าน มีแม่น้ำน่านกับแม่น้ำยมไหลผ่านพิจิตรเป็นเมืองเก่าแก่ในสมัยสุโขทัย ปรากฏในศิลาจารึกหลักที่ 1 ของพ่อขุนรามคำแหงมหาราชและในศิลาจารึกหลักที่ 8 รัชกาลพระยาสิทธิเท เรียกว่า “เมืองสระหลวง” ซึ่งมีสถานะเป็นหัวเมืองเอกของกรุงสุโขทัย ต่อมาในสมัยกรุงศรีอยุธยา ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “เมืองโพนบุรี” ซึ่งแปลว่า “เมืองในท้องน้ำ” นอกจากนี้เมืองพิจิตรยังเป็นที่พักผ่อนของพระมหากษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยาอีกพระองค์หนึ่งคือ สมเด็จพระศรีสุริเยศรพีที่ 8 หรือสมเด็จพระพุทธเจ้าเสือ สมัยรัตนโกสินทร์ เมืองพิจิตรเป็นเพียงเมืองขนาดเล็ก แต่ก็ยังมีเจ้าเมืองปกครองเช่นเมืองอื่นๆ เมื่อถึงสมัยรัชกาลที่ 5 ทรงโปรดให้ย้ายเมืองพิจิตรมาตั้งที่บ้านคลองเรียง ซึ่งเป็นคลองขุดใหม่ ทั้งนี้เพราะแม่น้ำน่านต้นเขิน คลองเรียงจึงกลายเป็นแม่น้ำน่านไป ส่วนบริเวณเมืองพิจิตรเก่ายังปรากฏโบราณสถานอยู่หลายแห่ง ซึ่งมีอายุตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงสมัยอยุธยา และจังหวัดพิจิตรยังเป็นถิ่นกำเนิดของ นิตานเรื่อง ไกรทอง อันลือลั่นอีกด้วย

อาณาเขตและการปกครอง

จังหวัดพิจิตรมีเนื้อที่ 4,531.013 ตารางกิโลเมตร มีความยาวจากทิศเหนือจดใต้ประมาณ 77 กิโลเมตร ความกว้างจากทิศตะวันออกจดทิศตะวันตกประมาณ 72 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	จดจังหวัดพิษณุโลก
ทิศใต้	จดจังหวัดนครสวรรค์

ทิศตะวันออก จดจังหวัดเพชรบูรณ์
 ทิศตะวันตก จดจังหวัดกำแพงเพชรและนครสวรรค์

จังหวัดพิจิตรแบ่งการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ และ 3 กิ่งอำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอตะพานหิน อำเภอบางมูลนาก อำเภอโพธิ์ประทับช้าง อำเภอโพทะเล อำเภอสามง่าม อำเภอวังทรายพูน อำเภอทับคล้อ กิ่งอำเภอสากเหล็ก กิ่งอำเภอดงเจริญ และกิ่งอำเภอบึงนาราง

การเดินทาง

จังหวัดพิจิตรอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางทิศเหนือ สามารถเดินทางได้โดยทางรถไฟ ทางรถยนต์และทางรถประจำทาง โดยมีรายละเอียดดังนี้

รถยนต์

เส้นทางที่ 1 จากกรุงเทพฯ (ทางหลวงหมายเลข 1) แยกเข้าเส้นทางหลวงหมายเลข 32 ที่อยุธยา ถึงจังหวัดนครสวรรค์ แยกเข้าเส้นทางนครสวรรค์-ชุมแสง-บางมูลนาก-ตะพานหิน-พิจิตร (ทางหลวงหมายเลข 1118) เข้าสู่จังหวัดพิจิตร รวมระยะทางประมาณ 345 กิโลเมตร

เส้นทางที่ 2 จากกรุงเทพฯ (ทางหลวงหมายเลข 1) แยกเข้าเส้นทางหลวงหมายเลข 32 ที่อยุธยา ถึงอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี แยกเข้าสู่เส้นทางตากฟ้า-เขาทราย-สากเหล็ก (ทางหลวงหมายเลข 11) และเข้าสู่จังหวัดพิจิตรที่กิ่งอำเภอสากเหล็ก (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 111) รวมระยะทางประมาณ 344

เส้นทางที่ 3 จากกรุงเทพฯ (ทางหลวงหมายเลข 1) แยกเข้าเส้นทางหลวงหมายเลข 32 ที่อยุธยา ถึงอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี แยกเข้าสู่เส้นทางสายตากฟ้า-เขาทราย (ทางหลวงหมายเลข 11) แยกเข้าเส้นทางเขาทราย-ตะพานหิน (ทางหลวงหมายเลข 113) แยกเข้าเส้นทางตะพานหิน-พิจิตร (ทางหลวงหมายเลข 113) เข้าสู่จังหวัดพิจิตร ระยะทางประมาณ 338 กิโลเมตร

เส้นทางที่ 4 จากกรุงเทพฯ (ทางหลวงหมายเลข 1) แยกเข้าเส้นทางหลวงหมายเลข 32 ที่อยุธยา ถึงจังหวัดนครสวรรค์ แยกเข้าเส้นทางนครสวรรค์-พิษณุโลก (ทางหลวงหมายเลข 117) ถึงอำเภอสามง่าม แยกเข้าเส้นทางสามง่าม-พิจิตร (ทางหลวงหมายเลข 115) เข้าสู่จังหวัดพิจิตร รวมระยะทาง 360 กิโลเมตร

รถไฟ

การรถไฟแห่งประเทศไทย มีรถไฟออกจากสถานีรถไฟหัวลำโพง ไป-กลับ ระหว่าง กรุงเทพฯ-พิจิตร ทุกวัน วันละหลายเที่ยว ใช้เวลาเดินทางประมาณ 5-6 ชั่วโมง สามารถขึ้นได้จากสถานีสามเสน บางชื่อ ดอนเมือง สนใจติดต่อหน่วยประชาสัมพันธ์การรถไฟ โทร. 223-7010, 223-7020

รถประจำทาง

มีรถประจำทาง (บขส. สีส้ม) ไป-กลับ ระหว่างกรุงเทพฯ - พิจิตร ทุกวัน วันละหลายเที่ยว ออกจากสถานีขนส่งสายเหนือ ถ.กำแพงเพชร 2 ค่าโดยสารรถ บขส. สีส้มราคา 83 บาท ค่าโดยสารรถปรับอากาศ ชั้น 2 ราคา 116 บาท สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม โทร. 936-3660, 936-3666

รถประจำทางปรับอากาศ

มีรถปรับอากาศชั้น1 ของบริษัทเซตชัยทัวร์ออกทุกวัน วันละ 4 เที่ยว ตั้งแต่เวลา 9.00-22.10 น. ค่าโดยสารราคา 149 บาท

สถานที่ที่น่าสนใจในเขตอำเภอเมือง

วัดท่าหลวง เป็นวัดสำคัญคู่บ้านคู่เมืองของจังหวัดพิจิตร อยู่ริมฝั่งแม่น้ำน่านฝั่งตะวันตก ใกล้ศาลากลางจังหวัด วัดนี้สร้างขึ้น ประมาณ พ.ศ.2388 ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ภายในพระอุโบสถเป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่อบุญรอด ซึ่งเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัยสมัยเชียงแสน หล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ มีพุทธลักษณะงดงามมาก มีหน้าตักกว้าง 1.40 เมตร สูง 1.60 เมตร เป็นพระพุทธรูปสำคัญคู่เมืองพิจิตร ประวัติมีอยู่ว่า พระพิจิตร ซึ่งเป็นเจ้าเมืองอยากได้ พระประธานมาประดิษฐานที่จังหวัดพิจิตร ในโอกาสที่ท้าวกรุงศรี อยุธยาได้เดินทางผ่านเมืองพิจิตร เพื่อไปปราบขบถจอมทอง เมืองเชียงใหม่ พระพิจิตรจึงได้ขอร้องแม่ทัพว่า เมื่อปราบขบถเสร็จแล้วให้หาพระมาฝาก ดังนั้น เมื่อเสร็จศึก แม่ทัพนั้นจึงได้อาราธนา พระพุทธรูปหลวงพ่อบุญรอดลงแพลูกบวบล่องมาทางแม่น้ำปิง โดยฝากเจ้าเมืองกำแพงเพชรไว้ ต่อมาจึงได้อาราธนาหลวงพ่อบุญรอด มาประดิษฐานไว้ ณ อุโบสถวัดนครชุมก่อน แล้วจึงย้ายมาประดิษฐานที่พระอุโบสถวัดท่าหลวง อำเภอเมืองพิจิตร จนถึงปัจจุบัน พระอุโบสถ จะเปิดให้ประชาชนเข้านมัสการหลวงพ่อบุญรอดได้ทุกวัน ตั้งแต่เวลา 06.30-18.00น.

บึงสีไฟ เป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่เป็นอันดับสามของประเทศ ซึ่งเคยมีพื้นที่กว้างใหญ่ไพศาลถึง 12,000 ไร่ ลักษณะของบึงกว้างกลมคล้ายกะทะ แต่ริบทางทิศตะวันตกเล็กน้อย ในปี 2521 กรมประมง ได้จัดตั้งสถานีประมงน้ำจืดเพื่อเพาะพันธุ์ปลา และจังหวัดพิจิตร ได้สร้างศาลาบึงสีไฟให้ประชาชนได้พักผ่อนหย่อนใจ บึงสีไฟนี้ ถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์แห่งแรกของจังหวัดพิจิตร นอกจากนี้ ภายในบึงสีไฟยังมีสถานที่ที่น่าสนใจอื่นๆ อีก เช่น

สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ฯ พิจิตร สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ทวาราบรมราชชนนี เนื่องในวโรกาสพระชนมายุครบ 80 พรรษา สร้างโดยจังหวัดพิจิตรร่วมกับกรมการศึกษานอกโรงเรียนเมื่อ พ.ศ. 2526 มีเนื้อที่ 170 ไร่ เป็นพื้นดิน 120 ไร่ พื้นน้ำ 50 ไร่ ริมบึงสีไฟมีสะพานทอดลงน้ำสู่ศาลาใหญ่ จัดไว้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ ริมบึงจัดแต่งเป็นสวน มีทั้งไม้ใหญ่และไม่ดอก รวมทั้งทางเดินรอบๆบึงด้วย นอกจากนี้ยังมีเวทีเนินดินสำหรับใช้จัดรายการบันเทิงในวันหยุดสุดสัปดาห์

รูปปั้นพญาชาละวัน เป็นรูปปั้นจะเข้ที่มีความยาวถึง 38 เมตร กว้าง 6 เมตร สูง 5 เมตร ปากยาว 4.5 เมตร ตั้งอยู่บริเวณด้านหน้าของบึงสีไฟ มีลักษณะเด่นและงดงามมาก ภายในตัวจะเข้ยังมีห้องประชุมขนาด 25-30 ที่นั่งอีกด้วย

สถานแสดงพันธุ์ปลาเฉลิมพระเกียรติ สร้างขึ้นบริเวณด้านในของบึงสีไฟ ลักษณะอาคารเป็นรูปดาวเก้าแฉก ยื่นลงในบึงสีไฟ ภายในประกอบด้วยตู้แสดงพันธุ์ปลาแปลกๆ มากกว่า 20 ชนิด และมีการสับเปลี่ยนชนิดของปลาเป็นประจำ นอกจากนี้บริเวณส่วนกลางของอาคารยังทำเป็นช่องสำหรับชมปลา ในบึงสีไฟซึ่งมีปลาชนิดต่างๆ วันธรรมดาจะเปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชมเวลา 10.00-18.00 น. วันหยุดราชการเวลา 10.00-19.00 น.

ศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์พื้นเมืองจังหวัดพิจิตร ตั้งอยู่ในบริเวณบึงสีไฟ ศูนย์นี้ได้จัดจำหน่ายสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกต่างๆ ที่ชาวบ้านในจังหวัดพิจิตรผลิตขึ้นเอง เช่น เครื่องสานจากผักตบชวา ผ้าทอบ้านป่าแดง มะขามแก้วสีรส ฯลฯ ศูนย์นี้จะเปิดจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยวทุกวันเว้นวันจันทร์ โดยจะเปิดตั้งแต่เวลา 09.00-18.00น.

วัดโรงช้าง ตั้งอยู่ที่ตำบลโรงช้างติดกับถนนพิจิตร-สามง่ามวังจิก (ใช้ทางหลวงหมายเลข 115 และทางหลวงหมายเลข 1068) ประมาณหลักกิโลเมตรที่ 5 วัดนี้เป็นวัดเก่าแก่สมัยกรุงศรีอยุธยา เมื่อสมัยพระยาโคตรบองขึ้นครองราชย์ สถานที่แห่งนี้เรียกว่า กองช้าง เพราะเป็นที่พักของกองช้าง ต่อมาได้เรียกกันเพี้ยนไปเป็นคลองช้าง จนกระทั่งทางราชการได้เปิดโรงเรียนประชาบาลขึ้นที่วัดนี้ จึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น “วัดโรงช้าง” บริเวณวัดโรงช้างมีพระพุทธรูปใหญ่อยู่กลางแจ้ง 3 องค์คือ พระพุทธรูปปางมารวิชัย 1 องค์ ปางห้ามญาติ 1 องค์ และปางไสยาสน์ 1 องค์ สิ่งที่น่าสนใจของวัดนี้คือเจดีย์องค์ใหญ่ของวัดที่ภายในได้สร้างเป็นห้องลับใต้ดินเพื่อใช้สำหรับเก็บแผ่นอิฐจารึกพระไตรปิฎกจำนวน 84,000 พระธรรมขันธ์โดยได้เล็งเห็นว่าในอนาคตอาจมีเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึงเช่น สงครามนิวเคลียร์ ซึ่งอาจทำให้พระไตรปิฎกสูญหายไปจากโลกได้

อุทยานเมืองเก่าพิจิตร ไปตามเส้นทางสายพิจิตร-สามง่ามวังจิก (ใช้ทางหลวงหมายเลข 115 และทางหลวงหมายเลข 1068) ประมาณหลักกิโลเมตรที่ 6 จากการตรวจสอบและค้นคว้าเชื่อว่าเป็นเมืองพิจิตรเก่า สร้างในสมัยพระยาโคตรบองประมาณปี พ.ศ. 1601

ภายในบริเวณกำแพงเมืองมีพื้นที่ประมาณ 400 ไร่เศษ มีลักษณะเป็นเมืองโบราณ ประกอบไปด้วยกำแพงเมือง คูเมือง เจดีย์เก่า ฯลฯ มีสวนรุกขชาติกาญจนกุมารซึ่งกรมป่าไม้ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ.2520 ทำให้ภายในบริเวณอุทยานแห่งนี้มีต้นไม้ร่มรื่นหลายชนิดเหมาะเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ ภายในอุทยานมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจคือ

ศาลหลักเมือง สร้างเมื่อพ.ศ.2520 อาคารแบ่งออกเป็น 2 ชั้น คือ ด้านบนจะเป็นที่ตั้งของศาลหลักเมือง ส่วนด้านล่างจะเป็นที่ประดิษฐานรูปปั้นของพระยาโคตรบองซึ่งชาวบ้านเรียกว่า “พ่อปู่” สภาพโดยรอบศาลจะมีต้นไม้ร่มรื่นหลายชนิด ในบริเวณยังมีศาลาสำหรับนักท่องเที่ยวพักผ่อนอีกด้วย

วัดมหาธาตุ เป็นโบราณสถานก่อด้วยอิฐ ตั้งอยู่กึ่งกลางเมืองพิจิตรเก่า ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำน่านเก่า กรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถานของวัดนี้เมื่อ พ.ศ. 2478 ประกอบไปด้วยพระธาตุเจดีย์ เป็นเจดีย์ทรงลังกา ภายในมีพระเครื่องชนิดต่างๆซึ่งได้ถูกลักลอบขุดค้นไป ด้านหน้าพระเจดีย์เป็นที่ตั้งของวิหารเก่าห้อง ด้านหลังพระเจดีย์เป็นพระอุโบสถ มีโบสถ์ 2 ชั้น มีรากไทรเกาะอยู่ที่หน้าบัน หลังคาถูกต้นไม้ล้มทับหักลงมา องค์พระก็พลอยโค่นลงมาด้วย บัดนี้เหลือแต่ฐานอิฐสูง กรมศิลปากรดำเนินการขุดแต่งเมื่อ พ.ศ. 2534 บริเวณใต้เนินดินส่วนวิหารได้พบสิ่งก่อสร้าง 2 ยุคสมัยคือสมัยสุโขทัยและสมัยอยุธยา บริเวณโดยรอบพบเจดีย์รายจำนวนมากและแนวกำแพงขนาดใหญ่

ถ้ำชาละวัน มีที่มาจากวรรณคดีเรื่อง “ไกรทอง” บทพระราชนิพนธ์ของรัชกาลที่ 2 ลักษณะถ้ำ กว้าง 1 เมตร ยาว 1.50 เมตร และลึก 4 เมตร มีเรื่องเล่าว่า เมื่อประมาณ 65 ปีมาแล้วพระภิกษุวัดนครชุมรูปหนึ่งจุดเทียนไขเดินเข้าไปในถ้ำจนหมดเทียนเล่มหนึ่งก็ยังไม่ถึงก้นถ้ำ จึงไม่ทราบว่ภายในถ้ำชาละวันจะสวยงามวิจิตรพิสดารเพียงใด ในปัจจุบันดินพังทลายทับถมจนดินเขินทางจังหวัดได้สร้างรูปปั้นไกรทองและชาละวันไว้ที่บริเวณปากถ้ำด้วย

เกาะศรีมาลา มีลักษณะเป็นมุดดินคล้ายเกาะเล็กๆ อยู่กึ่งกลางคูเมืองนอกกำแพงเก่า มีคูล้อมรอบเกาะ แต่ดินชั้นสันนิษฐานจากลักษณะของคูเมืองและกำแพงแล้ว เกาะศรีมาลา นี้แต่เดิมน่าจะเป็นบ่อม หรือหอคอยรักษาการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะตั้งอยู่นอกเมืองและอยู่กึ่งกลางคูเมือง

วัดนครชุม ตั้งอยู่บนถนนสายพิจิตร-สามง่าม-วังจิก (ทางหลวงหมายเลข 1068) ประมาณหลักกิโลเมตรที่ 9 วัดนี้เป็นวัดที่สร้างในสมัยสุโขทัย มีอายุการก่อสร้างประมาณ 800 ปี ด้านตะวันออกมีพระอุโบสถเก่าแก่มาก ก่อสร้างด้วยอิฐฉาบปูน เครื่องบนเป็นไม้โดยใช้สลักไม้แทนตะปู มีช่องระบายลมแทนหน้าต่าง พระอุโบสถหลังนี้เคยเป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่อบุญรอด ซึ่งปัจจุบันได้อัญเชิญไปประดิษฐาน ณ วัดท่าหลวง ปัจจุบันประดิษฐานพระพุทธรูปขนาดใหญ่หน้าตักกว้าง 3 วา ก่ออิฐถือปูน ลักษณะแบบสุโขทัยเป็นพระพุทธรูปที่ใช้เป็นประธานในพิธี ถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยาในสมัยก่อน

วัดหัวดง ตั้งอยู่หมู่ 7 ต.หัวดง ทางตอนใต้ของตัวเมืองพิจิตร ไปตามเส้นทางสายพิจิตร-ตะพานหิน ระยะทางประมาณ 10 กม. สร้างเมื่อ พ.ศ.2413 ผูกพัทธสีมาครั้งแรก พ.ศ.2468 มีเนื้อที่ประมาณ 40 ไร่ สิ่งที่น่าสนใจคือ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2538 ได้พบพระรูปเหมือนหลวงพ่อบุญรอดหน้าตักกว้าง 5 นิ้ว เนื้อนวโลหะ (ทองเหลือง)แทรกขึ้นมาที่ต้นอินทนิลทรซึ่งมีอายุประมาณ 20 ปีเศษ ชาวจังหวัดพิจิตรถือกันว่าหลวงพ่อบุญรอดเป็นพระเกจิ อาจารย์ที่ประชาชนทั่วไปรู้จักและเคารพบูชา

วัดเขารูปช้าง ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของตัวเมืองพิจิตร ไปตามเส้นทางสายพิจิตร-ตะพานหิน ระยะทางประมาณ 15 กิโลเมตร ในตำบลดงป่าคำ โบราณสถานของวัดเขารูปช้างที่มองเห็นเด่นเป็นสง่าคือ เจดีย์แบบลังกาซึ่งตั้งอยู่บนยอดเขาที่มีหินสีขาวซ้อนกัน มองดูคล้ายช้าง แต่เดิมเป็นเจดีย์เก่ามาก่อน และทางวัดได้ทำการปฏิสังขรณ์ใหม่เมื่อประมาณ 20 ปีมาแล้วโดยได้ประดับกระเบื้องเคลือบสีทองทั้งองค์ มีรั้วรอบองค์เจดีย์ สำหรับลานกว้างบนยอดเขาทางวัดได้สร้างวิหารใหญ่ขึ้นหลังหนึ่งและมีเจดีย์เก่าอยู่องค์หนึ่งเป็นเจดีย์แบบลังกาทรงเหลี่ยมย่อมุมไม้สิบสอง สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยอยุธยา มีตัวระฆังเป็นกลีบมะเฟืองแต่ยอดเจดีย์หักแล้ว นอกจากนั้นยังมีมณฑปแบบจตุรมุขหลังเก่าอยู่ใกล้กับโบสถ์หลังใหม่ ภายในมณฑปประดิษฐานพระพุทธรูปบาทสำริด ที่ฝ่ามั่งมีภาพเขียนเรื่องไตรภูมิพระร่วงด้วย

สถานที่ที่น่าสนใจในเขตอำเภอโพธิ์ประทับช้าง

วัดโพธิ์ประทับช้าง เป็นวัดเก่าแก่ที่สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2244 ในสมัยสมเด็จพระสุริเยนทราธิบดี (ขุนหลวงสรศักดิ์หรือพระพุทธเจ้าเสือ)พระมหากษัตริย์สมัยกรุงศรีอยุธยา เพื่อเป็นอนุสรณ์สถาน ณ สถานที่ประสูติของพระองค์ วัดนี้ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของแม่น้ำพิจิตรเก่า ตำบลโพธิ์ประทับช้าง อำเภอโพธิ์ประทับช้าง วัดนี้อยู่ห่างจากตัวเมืองประมาณ 27 กิโลเมตร ไปตามถนนสายพิจิตร-วังจิก(ทางหลวงหมายเลข1068)ประมาณกม.ที่ 16 เลี้ยวแยกซ้ายไปทางอำเภอโพธิ์ประทับช้าง ก่อนถึงตัวอำเภอจะมีทางแยกซ้ายมือเข้าไปอีก 4 กิโลเมตร ถึงวัดโพธิ์ประทับช้าง หน้าวัดมีต้นตะเคียน

ซึ่งกล่าวกันว่ามีอายุราว 260 ปี วัดโดยรอบได้ 7 เมตร 60 เซนติเมตร หรือ 7 คนโอบ วัดนี้เป็นวัดที่มีพระวิหารสูงใหญ่ มีกำแพงล้อมรอบ 2 ชั้น เป็นศิลปะแบบอยุธยา ปัจจุบันได้รับการบูรณะซ่อมแซมจากกรมศิลปากรเพื่ออนุรักษ์ไว้ให้นุชนรุ่นหลัง กรมศิลปากรได้ประกาศขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานเมื่อ พ.ศ. 2478 นอกจากนี้ชาวอำเภอโพธิ์ประทับช้าง ได้สร้างอนุสาวรีย์พระพุทธเจ้าเสด็จไว้เป็นที่ระลึก ช่างที่ว่าการอำเภอโพธิ์ประทับช้างอีกด้วย

สถานที่น่าสนใจในเขตอำเภอดงเจริญ

พระพุทธเกตุมงคล หรือ หลวงพ่อโตตะพานหิน วัดเทพปราสาท เป็นพระพุทธรูปปางประทานพร หน้าตักกว้าง 20 เมตร เฉพาะองค์พระสูง 30 เมตร แท่นสูง 4 เมตร รวมความสูงทั้งสิ้น 34 เมตร สร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กเมื่อปี พ.ศ.2513 นับเป็นพระพุทธรูปที่มีพุทธลักษณะสวยงามได้สัดส่วนและใหญ่ที่สุดของจังหวัดพิจิตร หากท่านเดินทางโดยรถไฟจะมองเห็นองค์พระเหลืองอร่ามแต่ไกล

วัดพระพุทธบาทเขารวก ตั้งอยู่ที่หมู่ 5 ตำบลวังหลุม อำเภอตะพานหิน อยู่ห่างจากอำเภอตะพานหินไปประมาณ 10 กิโลเมตรภายในวัดมีรอยประดิษฐานพระพุทธบาทจำลองซึ่งจำลองมาจากวัดพระพุทธบาทจังหวัดสระบุรี และมีพระอาจารย์โง่นไสรโย พระเกจิอาจารย์ชื่อดังองค์หนึ่งจำพรรษาอยู่ซึ่งท่านเป็นผู้สร้างพระพุทธรูปปางสมาธิ ขนาดหน้าตักกว้าง 29 นิ้ว มอบให้โรงเรียนต่างๆ ทั่วประเทศ นอกจากนี้ยังมีกลองที่ทำด้วยไม้ประดู่ใหญ่ที่สุดในโลก และรูปปั้นฤๅษีอายุ 1000-1500 ปีซึ่งเป็นหินศิลาแดงจากลุ่มแม่น้ำเงิน ภายในวัดยังมีสวนสัตว์ขนาดเล็กซึ่งมีสัตว์หลายชนิดไว้ให้ชมและศึกษาอีกด้วย

บึงน้ำกัลป์ ตั้งอยู่ที่หมู่ 6 บ้านน้ำกัลป์ ตำบลวังสำโรง อำเภอตะพานหิน อยู่ห่างจากอำเภอตะพานหินประมาณ 15 กิโลเมตร โดยใช้เส้นทางสายตะพานหิน-วังสำโรง และเส้นทางวังสำโรง-ไผ่ท่าโพ (ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1070) จากอำเภอตะพานหินถึงทางแยกเข้าบึง มีป้ายบอกหมู่บ้าน อพป.บึงน้ำกัลป์ เลี้ยวขวาประมาณ 400 เมตร เป็นถนนลาดยาง จากนั้นเลี้ยวซ้ายประมาณ 300 เมตร สภาพทั่วไปเป็นบึงกว้าง พื้นที่ประมาณ 120 ไร่ และในช่วงฤดูหนาวประมาณเดือนพฤศจิกายน-พฤษภาคม จะมีนกเป็ดน้ำ นกกระยางขาวและนกตบถแควจำนวนมากบินอพยพหนีความหนาวจากไซบีเรีย ประเทศจีน มาอาศัยอยู่บริเวณบึงน้ำกัลป์แห่งนี้โดยเฉพาะในเดือนธันวาคมจะเป็นเดือนที่มีนกชนิดต่างๆ อาศัยอยู่มากที่สุด

สถานที่น่าสนใจในเขตอำเภอทับคล้อ

สำนักสงฆ์สวนพระโพธิ์สัตว์ ตั้งอยู่ที่ตำบลทับคล้อ อำเภอทับคล้อ ภายในมีสถานที่สำหรับปฏิบัติธรรม วิปัสสนา และกรรมฐาน มีความสวยงาม เงียบสงบและเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งของห้องสมุดสยามบรมราชกุมารี และพระตำหนักรับรอง ซึ่งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯสยามบรมราชกุมารี ได้ทรงเสด็จมาเป็นองค์ประธานในพิธีเปิด เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2536

สถานที่น่าสนใจในเขตอำเภอโพทะเล

วัดสิริบุญาราม หรือ วัดบางคลาน ตั้งอยู่ที่อำเภอโพทะเล ไปตามเส้นทางหลวงหมายเลข 1067 เลี้ยวซ้ายเข้าไปประมาณ 8 กม. เดิมมีชื่อว่า "วัดวังตะโก" ตั้งอยู่ริมแม่น้ำน่านเก่า สิ่งที่น่าสนใจของวัดนี้คือโบราณวัตถุต่างๆ ที่ทางวัดได้สะสมไว้นานแล้ว โดยส่วนใหญ่จะเป็นวัตถุที่มีผู้นำมาถวาย เช่น พระพุทธรูป พระพิมพ์ เครื่องปั้นดินเผา ฯลฯ สิ่งก่อสร้างที่น่าสนใจของวัดนี้คือ **พิพิธภัณฑน์นครไชยบวร** ซึ่งเป็นพิพิธภัณฑน์รูปมณฑป 2 ชั้น ชั้นบนประดิษฐานรูปหล่อทองคำจริงของ **หลวงพ่อเงิน** เกจิอาจารย์ที่ประชาชนชาวไทยทั่วประเทศรู้จักและเคารพนับถือเป็นอย่างยิ่ง ที่เคยจำพรรษาอยู่ที่วัดนี้ สถานที่แห่งนี้นับเป็นพิพิธภัณฑน์แห่งแรก และแห่งเดียวของจังหวัดพิจิตร

สถานที่น่าสนใจในเขตอำเภอบางมูลนาก

วัดห้วยเขน ตั้งอยู่ที่ตำบลห้วยเขน อำเภอบางมูลนาก อยู่ห่างจากอำเภอประมาณ 8 กิโลเมตร ไปตามถนนสายบางมูลนากวังจิ้ว ภายในวัดมีโบสถ์เก่าซึ่งกรมศิลปากรได้ขึ้นทะเบียนอนุรักษ์ไว้ภายในโบสถ์มีภาพจิตรกรรมฝาผนังเกี่ยวกับเรื่องพุทธประวัติเรื่องรามเกียรติ์ เป็นภาพของเก่าโบราณที่ยังไม่มีการตกแต่งเพิ่มเติมใดๆ

วัดท่าช้าง ตั้งอยู่ที่ตำบลเนินมะกอก อำเภอบางมูลนาก อยู่ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 2 กิโลเมตร ภายในวัดมีพระพุทธรูปหินที่เก่าแก่คู่บ้านคูเมือง และที่สังเกตได้ง่ายคือ มีรูปปั้นช้างขนาดใหญ่ 2 เชือกอยู่บริเวณด้านหน้าวัด

ประเพณี

งานแข่งเรือประเพณี จังหวัดพิจิตรมีการแข่งเรือประเพณีมาเป็นเวลานานแล้วเพราะมีธรรมเนียมว่า วัดใดถ้าจัดงานปิดทองไหว้พระแล้วก็ต้องจัดงานแข่งเรือควบคู่กันไปด้วย มักจัดกันในฤดูน้ำหลาก ประมาณวันเสาร์-อาทิตย์ ต้นเดือนกันยายนของทุกปี ในงานจะมีการแข่งเรือประเพณีและการประกวดขบวนแห่เรือต่างๆในแม่น้ำน่าน หน้าวัดท่าหลวง มีการประกวดสาวงามและการประดับประดาเรือขบวนต่างๆ สวยงามน่าชมมาก

งานประเพณีกำฟ้า เป็นประเพณีสำคัญของชาวบ้านป่าแดง ตำบลหนองพยอม ซึ่งเป็นชาวไทยพวน ซึ่งถือปฏิบัติต่อกันมาเป็นเวลาช้านาน จัดตรงกับวันขึ้น 2 ค่ำและ 3 ค่ำ เดือน 3 (ประมาณเดือนกุมภาพันธ์) เพื่อแสดงความเคารพบูชาเทวดาและพระมหากษัตริย์ เมื่อถึงวันกำฟ้าชาวไทยพวนจะกลับมายังบ้านของตนเพื่อร่วมทำบุญกับญาติพี่น้อง พบปะสังสรรค์และเล่นกีฬาพื้นบ้าน

สินค้าที่ระลึก

พระเครื่องเมืองพิจิตร พระเครื่องหรือพระพิมพ์เมืองพิจิตรนับว่าเป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมกันโดยทั่วไป กล่าวกันว่าพระพิมพ์ที่พบนั้น มักจะพบในเขตเมืองเก่าพิจิตรซึ่งเท่าที่พบส่วนมากเป็นพระพิมพ์สมัยสุโขทัย สำหรับชื่อจะตั้งตามพุทธลักษณะหรือตามกรูที่พบ เช่น พระพิจิตรเกศคด พระพิจิตรเม็ดข้าวเม่า พระพิจิตรใบมะขาม พระพิจิตรดินได้ พระพิจิตรกรุมะละกอ ฯลฯ นอกจากนี้เหรียญของเกจิอาจารย์ชื่อดัง โดยเฉพาะเหรียญหล่อจำลองภาพหลวงพ่ोजเงิน วัดบางคลานซึ่งมีพุทธคุณทางด้านแคล้วคลาด คงกระพันชาตรี ก็เป็นที่นิยมของนักเลงพระทั่วไป

มะขามแก้วสีรส นับเป็นของฝากที่รู้จักกันแพร่หลายในหมู่นักท่องเที่ยว มีรสอร่อย เหมาะที่จะเป็นของขวัญรับประทานเล่นในระหว่างการเดินทาง หรือเป็นของฝากได้เป็นอย่างดี รสชาติอร่อยสามารถหาซื้อได้จากร้านขายของที่ระลึกทั่วไปในจังหวัดพิจิตร หรือที่ร้านมะขามแก้วสีรสบริเวณทางไปบึงสีไฟ

ผ้าทอด้วยมือบ้านป่าแดง เป็นผ้าทอจากฝ้ายผสมไหมที่มีสีสันต่างๆมากมาย ทั้งยังมีราคาถูกกว่าผ้าทอด้วยมือของจังหวัดอื่นมาก ด้วยคุณสมบัติต่างๆเหล่านี้เองที่ทำให้ผ้าทอด้วยมือ

ของบ้านป่าแดง อำเภอตะพานหิน เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายจนถึงประเทศในทวีปยุโรปบางประเทศ เช่น อิตาลีและฝรั่งเศส เป็นต้น ผ้าทอมือนี้สามารถหาซื้อได้จากบ้านป่าแดง หมู่ที่ 1 และหมู่ที่ 6 ตำบลหนองพยอม อำเภอตะพานหิน ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 5 กิโลเมตร

ส้มโอท่าช้อย ส้มโอท่าช้อยเป็นส้มโอพันธุ์ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในเขตภาคเหนือ ทั้งด้านคุณภาพของรสชาติและกิ่งพันธุ์ ส้มโอท่าช้อยปลูกครั้งแรกที่บ้านท่าช้อย ตำบลเมืองเก่า เมื่อประมาณร้อยกว่าปีที่ผ่านมา ต่อมาได้มีการขยายพันธุ์ไปปลูกที่อำเภอโพธิ์ประทับช้างและได้ผลดี ปัจจุบันมีการขยายพื้นที่ปลูกออกไปตามอำเภอต่างๆของจังหวัดพิจิตร ส้มโอท่าช้อยเป็นที่นิยมบริโภคของบุคคลทั่วไป เพราะมีรสหวานและเปรี้ยวกลมกลืนกันมีเนื้อละเอียดแบบเนื้อกุ้ง มีน้ำฉ่ำและไม่เหม็นคื่น โดยทั่วไปจะมีผลผลิตออกสู่ท้องตลาดในช่วงเดือนตุลาคม-เมษายน

ส้มโอกวานสีรส เป็นผลิตภัณฑ์ส่งเสริมอาชีพของกลุ่มแม่บ้านอำเภอโพธิ์ประทับช้างและอำเภอเมือง ผลิตจากเปลือกส้มโออ่อนนำมาตากจนปรุกรส มีรสชาติหวานอมเปรี้ยวอร่อยเหมาะเป็นของฝากที่ระลึก

ขนุน เป็นผลไม้อีกชนิดหนึ่งที่ทำชื่อเสียงให้กับจังหวัดพิจิตร โดยเฉพาะพันธุ์ “ตะเภาแก้ว” เป็นพันธุ์ที่มีชื่อเสียง และเป็นที่นิยมทั้งของชาวพิจิตรและจังหวัดใกล้เคียง โดยทั่วไปจะปลูกบริเวณบ้านดงชะพลูและบ้านวังไม้ดัก ตำบลคลองคเชนทร์ จุดเด่นของขนุนพันธุ์นี้คือ มีเนื้อสีเหลืองทอง เนื้อหนา หวานกรอบ เม็ดเล็ก โดยทั่วไปจะออกผลในช่วงเดือนเมษายน-มิถุนายน

กระท้อน ปลูกมากบริเวณบ้านวังทับไทร ตำบลท่าเยียม กระท้อนที่มีชื่อเสียงของจังหวัดพิจิตรได้แก่พันธุ์ “นิ่มนวล” และ “ปุ๋ยฝ้าย” เป็นพันธุ์ที่มีผลใหญ่ ผิวเกลี้ยงสวย ปุยเนื้อขาวฟู รสชาติหวานหอม ถ้าผลเริ่มแก่จัดเปลือกจะนิ่มรับประทานได้ จะออกผลมากในช่วงต้นเดือนมิถุนายน

มะม่วง มะม่วงที่มีชื่อเสียงของจังหวัดพิจิตรได้แก่ พันธุ์ “ฟ้าลั่น” “เพชรบ้านลาด” และ “หนองแขง” ส่วนมะม่วงที่รับประทานผลสุกจะเป็นพันธุ์ “น้ำดอกไม้” นิยมปลูกกันมากในเขตตำบลท่าเยียม อำเภอเมือง จุดเด่นของมะม่วงจังหวัดพิจิตรคือ การออกผลก่อนฤดูกาล โดยจะออกผลระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน

มะปราง เป็นผลไม้ที่เพิ่งเริ่มสร้างชื่อเสียงให้จังหวัดพิจิตร โดยเฉพาะพันธุ์ “ปรางไข่” ซึ่งคุณสมบัติพิเศษของมะปรางพันธุ์นี้ก็คือ มีผลที่มีขนาดฟองไข่ไก่ แต่กลับมีรสชาติอร่อยติดลิ้น มีปลูกมากบริเวณบ้านบางเพ็ญ อำเภอเมือง อำเภอตะพานหินและอำเภอโพธิ์ประทับช้าง มะปรางพันธุ์นี้จะเริ่มออกผลประมาณปลายเดือนกุมภาพันธ์

มะไฟหวาน พันธุ์ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดพิจิตรได้แก่พันธุ์ “เหรียญทอง” และพันธุ์ “ไข่เต่า” ซึ่งเป็นพันธุ์ที่มีรสหวานน่ารับประทาน ปลูกมากที่ตำบลทับหมัน อำเภอตะพานหิน โดยจะออกผลมากช่วงต้นเดือนเมษายน

แตงโม ปลูกกันที่อำเภอวังทรายพูนมีทั้งแตงโมดำ และแตงโมลายรสชาติเป็นที่ถูกปากของคนทั่วไป หวานกรอบเนื้อทรายมีเมล็ดน้อย ประมาณเดือนมีนาคมของทุกปี อำเภอวังทรายพูนจัดงานประเพณีเพื่อให้เกษตรกรได้นำแตงโมมาจำหน่าย

บริการรถเช่า

คุณธวัช ระทวย 160 ถนนสถานีรถไฟ โทร 652678,01-4752637

หมายเลขโทรศัพท์สำคัญ

สำนักงานจังหวัดพิจิตร	611378
ประชาสัมพันธ์จังหวัด	611611
สถานีตำรวจภูธร	611365
โรงพยาบาลพิจิตร	613553-4
ประชาสัมพันธ์สถานีเดินรถจังหวัดพิจิตร	613382
สถานีรถไฟ	612163
ชมรมส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดพิจิตร	611206, 611321
ไปรษณีย์จังหวัดพิจิตร	611135, 613068-9

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ (ตอนล่าง) เขต 4
 193 ถนนตากสิน ตำบลหนองหลวง
 อำเภอเมือง จังหวัดตาก 63000
 โทร (055)514341-4 โทรสาร 514344
 พื้นที่ความรับผิดชอบ : ตาก พิจิตร กำแพงเพชร